

Flygtningenævnets begrundelse og resultat

Ansøgeren er etnisk perser og muslim fra Iran. Ansøgeren har været medlem af Basij siden 2006 og frem til udrejsen.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet frygter konflikter med Basij, dels som følge af, at han har forladt Basij og er udrejst af Iran og dels som følge af, at det er blevet opdaget, at han har fremstillet og solgt alkohol. Herudover frygter ansøgeren, at han vil blive tvunget til at skyde folk for Basij.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren oplyst, at han blev medlem af Basij i 2006, og at han i [sommeren] 2013 fik oplyst, at han skulle bære våben. I [efteråret] 2013 fik ansøgeren endvidere oplyst, at han skulle sendes til Syrien for at deltage i krigen. Ansøgeren udrejste af Iran [i efteråret] 2013, da han ikke ønskede dette.

De iranske myndigheder ransagede efterfølgende ansøgerens forældres hjem og fandt i denne forbindelse udstyr til produktion af alkohol.

Flygtningenævnet kan lægge ansøgerens forklaring om, at han har været medlem af Basij fra 2006, og indtil han udrejste af Iran i [efteråret] 2013 til grund. Flygtningenævnet finder imidlertid ikke, at dette i sig selv kan begrunde asyl.

Flygtningenævnets flertal kan ikke lægge ansøgerens forklaring om sine aktiviteter for Basij til grund eller om, at der efter hans udrejse fra Iran er foretaget ransagning af hans bopæl.

Flygtningenævnets flertal har herved lagt vægt på, at ansøgerens forklaring herom efter en overordnet, samlet vurdering forekommer usandsynlig og konstrueret til lejligheden, ligesom han på flere punkter har forklaret divergerende og afglidende.

Flygtningenævnets flertal har ved denne vurdering blandt andet lagt vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende og afglidende om, hvornår han begyndte at sælge alkohol. Hans forklaring om, hvorvidt hans familie var bekendt med, at han var medlem af Basij er usammenhængende, og det forekommer ikke troværdigt, at hans familie kunne være uvidende herom i 7 år. Ansøgerens oplysning om, at han var nederst rangerende i Basij er endvidere i modstrid med hans oplysninger om de opgaver, som han udførte i Basij, herunder med betroede opgaver for [A], som er højt placeret i Basij og som bodyguard for højtstående personer. Hertil kommer, at ansøgeren har forklaret divergerende om, hvorvidt han har brugt politistav i forbindelse med demonstrationerne i 2009, ligesom han har afgivet skiftende forklaringer om omfanget af sine egne aktiviteter under demonstrationerne, og om hans forudgående kendskab til den tortur, som de anholdte blev udsat for. Endelig har ansøgeren forklaret divergerende og afglidende om kontakten til sin familie efter udrejsen.

Flygtningenævnets flertal finder herefter ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Iran vil være i risiko for forfølgelse jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb jf. udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.

Flygtningenævnets begrundelse og resultat

Flygtningenævnet stadfæstede [i sommeren] 2014 Udlændingestyrelsen afgørelse om ikke at meddele ansøgeren, der er etnisk perser, asyl. Ved nævnets afgørelse blev det lagt til grund, at ansøgeren var muslim, samt at han har været medlem af Basij fra 2006, til han udrejste af Iran i [efteråret] 2013. Nævnets flertal tilsidesatte derimod ansøgerens forklaring om hans aktiviteter for Basij, samt at der efter udrejsen var foretaget ransagning på hans bopæl. Efter afslaget var ansøgeren i en længere periode frihedsberøvet i [en lukket institution] med henblik på udsendelse af Danmark. Ansøgeren anmodede ved breve af [en dato i slutningen af] 2014 og [en dato i foråret] 2015 om genoptagelse. I sidstnævnte anmodning henviste ansøgeren blandt andet til, at han har flere tatoveringer. Endvidere påberåbte han sig, at han var blevet døbt. Flygtningenævnet besluttede [i foråret] 2015 at genoptage behandlingen af sagen til nyt mundtligt møde. Senere fremsendte ansøgeren en erklæring af [en dato i sommeren] 2015 fra en præst i [byen A] og [byen B]. I erklæringen er anført, at ansøgeren siden sin løsladelse fra [en lukket institution i byen B] i [foråret] 2015 er kommet i [byen A], hvor han har deltaget i et flygtninge- og indvandrerfællesskab for især farsi-talende. I fællesskabet undervises der i kristne temaer etc. Præsten anfører, at han har kendt ansøgeren i alle de ti måneder, ansøgeren var indsat i [en lukket institution i byen B], og at ansøgeren i [byen B] trofast og meget aktivt deltog i gudstjenester. Endvidere er der fremsendt bekræftelse af [en dato i efteråret] 2014 fra [en navngiven kirke] med oplysninger om, at ansøgeren regelmæssigt har deltaget i menighedens gudstjenester frem til [efteråret] 2014.

Under sagens fornyede behandling i Flygtningenævnet har ansøgeren navnlig henvist til, at han frygter at blive udsat for forfølgelse fra de iranske myndigheder på grund af sin konversion til kristendommen.

Under nævnsmødet har præst [C] forklaret, at det er ham, der har døbt ansøgeren. Forinden har ansøgeren hos præsten deltaget i dåbsforberedelse over sammenlagt 20 – 30 timer. Præsten er ikke i tvivl om, at ansøgerens konversion var reel.

Et flertal i Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgerens konversion kan anses for at være reel. Præstens vurdering af ansøgerens konversion indgår som et moment, der peger i retning af, at ansøgeren reelt er blevet kristen, men kan ikke i sig selv afgøre dette spørgsmål. Flertallet lægger ved sin vurdering vægt på det samlede indtryk, der fremstår, når ansøgeren fortæller om sin konversion til kristendommen, samt at ansøgeren som svar på flere spørgsmål har svaret noget usikkert og til dels afglidende. Flertallet bemærker endvidere, at ansøgerens dåb først foretages på et meget sent tidspunkt i asylforløbet, og efter at ansøgeren har fået afslag på asyl og afslag på at få genoptaget sin sag i Flygtningenævnet, samt efter at han energisk har forsøgt at modsætte sig udsendelse af Danmark.

Flertallet bemærker endvidere, at såfremt det måtte kunne lægges til grund, at ansøgeren er udrejst illegalt, så er den omstændighed, at han ikke er i besiddelse af gyldig rejseligitimation, efter en vurdering af baggrundsoplysningerne og Flygtningenævnets praksis ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at det kan antages, at ansøgeren vil blive udsat for forfølgelse eller overgreb fra myndighederne.

For så vidt angår frygten for, at ansøgeren vil komme i myndighedernes søgelys, bemærker flertallet tillige, at der ikke er oplysninger om, at andre i Iran end ansøgerens mor og søster og eventuelt nogle iranske facebook-venner er blevet bekendt med dåben. Hertil kommer, at ansøgerens tatoveringer, som han har fået i Iran, og som ikke er umiddelbart synlige, ikke hidtil har givet ham problemer i

Iran, samt at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, hvorfor dette skulle ændre sig, hvis han vender tilbage til Iran.

Den omstændighed, at ansøgeren på den lukkede del af hans facebook-profil har uploadet kristne tekster og billeder, som ikke kan ses på den offentlige del af facebook-profil, kan ikke føre til et andet resultat.

Allerede af den grund, og uden at det herefter er fornødent at tage stilling til udelukkelsesbestemmelsen i Flygtningekonventionens artikel 1 F (b), fastholder flertallet, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 og stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor på ny Udlændingestyrelsens afslag.

Flygtningenævnets begrundelse og resultat

Flygtningenævnet stadfæstede [sommeren] 2014 og [sommeren] 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse om ikke at meddele ansøgeren, der er etnisk perser, asyl. Ansøgeren, der er iransk statsborger, har oplyst at være konverteret til kristendommen under sit ophold i Danmark. Ansøgeren har været medlem af Basij fra 2006 til han udrejste af Iran i 2013. Ansøgeren har som oprindeligt asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet frygter konflikter med Basij, dels som følge af, at han har forladt Basij og er udrejst af Iran og dels som følge af, at det er blevet opdaget, at han har fremstillet og solgt alkohol. Herudover frygter ansøgeren, at han vil blive tvunget til at skyde folk for Basij. Flygtningenævnets tilsidesatte [sommeren] 2014 ansøgerens forklaring om hans aktiviteter for Basij. Under sagens fornyede behandling i Flygtningenævnet [i sommeren] 2015 henviste ansøgeren navnlig til, at han frygter at blive udsat for forfølgelse fra de iranske myndigheder på grund af sin konversion til kristendommen. Flygtningenævnet fandt ikke, at ansøgerens konversion kunne anses for at være reel. Nævnet lagde ved sin vurdering vægt på det samlede indtryk, der fremstod, når ansøgeren fortalte om sin konversion til kristendommen, samt at ansøgeren som svar på flere spørgsmål svarede usikkert og til dels afglidende. Nævnet bemærkede endvidere, at ansøgerens dåb først blev foretaget på et meget sent tidspunkt i asylforløbet, og efter at ansøgeren havde fået afslag på asyl og afslag på at få genoptaget sin sag i Flygtningenævnet, samt efter at han energisk havde forsøgt at modsætte sig udsendelse af Danmark. Flygtningenævnet bemærkede, at angående ansøgerens frygt for, at han vil komme i myndighedernes søgelys, at der ikke var oplysninger om, at andre i Iran end ansøgerens mor og søster og eventuelt nogle iranske Facebook-venner var blevet bekendt med dåben. Hertil kom, at ansøgerens tatoveringer, som han havde fået i Iran, og som ikke er umiddelbart synlige, ikke hidtil havde givet ham problemer i Iran, samt at ansøgeren ikke havde sandsynliggjort, hvorfor dette skulle ændre sig, hvis han vendte tilbage til Iran. Ansøgeren har til støtte for sit sur place-motiv nu forklaret, at han har fået flere tatoveringer, at han med navn og billede er blevet eksponeret som konvertit i en række avisartikler, at han også har medvirket i en radioudsendelse, og at de iranske myndigheder i hvert fald nu er bekendt med hans konvertering, idet han har oplyst repræsentanterne på den iranske ambassade herom. Ansøgeren har videre forklaret, at han siden i 2015 har deltaget i en lang række kristne aktiviteter, herunder bibelcafeer, fredagsmiddage og gudstjenester. Flygtningenævnet kan fortsat ikke lægge til grund, at ansøgerens konvertering til kristendommen er reel. Flygtningenævnet henviser herved til det, der er anført i Flygtningenævnets afgørelse af [sommeren] 2015. Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren for Flygtningenævnet nu har forklaret, at hvis han i 2015 var 40-50 % kristen, så er han nu 99 % kristen, og Flygtningenævnet finder, at ansøgeren herved har svækket sin troværdighed, idet han allerede i 2015 for Flygtningenævnet forklarede, at hans konversion var reel. Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at ansøgeren ikke på overbevisende måde har kunnet forklare, hvorfor han har valgt den protestantiske gren af kristendommen, idet ansøgeren har forklaret, at han fulgte med nogle venner til en apostolsk kirke, og at det derfor var den gren, han valgte. Dette selv om han ifølge sin forklaring allerede i hjemlandet var bekendt med de forskellige grene af kristendommen og derfor burde have reflekteret over sit valg. Yderligere har Flygtningenævnet lagt vægt på, at ansøgerens viden om kristendommen fremtræder som uden-

adslære, ligesom ansøgeren virkede usikker på en række punkter, når han skulle redegøre for kristendommen. Dette støttes også af, at ansøgeren for Flygtningenævnet har oplyst, at der på [et navngivent udrejsecenter] ”var folk, som skulle oplæres i, hvad, der blev spurgt om i nævnet, når man oplyste, man var konverteret”. Det bemærkes, at ansøgeren har oplyst, at han vil være præst, hvorfor det må kunne forventes, at ansøgeren kan redegøre for sine refleksioner og overbevisning. Det, der er oplyst om ansøgerens kristne aktiviteter, kan ikke føre til en anden vurdering, da Flygtningenævnet lægger til grund, at ansøgeren alene har deltaget i disse kristne aktiviteter af sociale grunde og for at opnå et opholdsgrundlag i Danmark. Da Flygtningenævnet ikke kan lægge til grund, at ansøgerens konvertering er reel, kan det heller ikke lægges til grund, at ansøgeren vil udøve kristne aktiviteter ved en tilbagevenden til Iran. Flygtningenævnet har i sin afgørelse af [sommeren] 2014 ikke kunnet lægge ansøgerens forklaring om sine aktiviteter i Iran til grund, og Flygtningenævnet lægger fortsat til grund, at ansøgeren ikke var i de iranske myndigheders søgelys inden sin udrejse. Spørgsmålet er herefter, om ansøgeren på grund af sine kristne aktiviteter i Danmark har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Iran er i risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7. Det følger af Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælps fact-finding rapport fra februar 2018: House Churches and Converts blandt andet, at: “Several sources addressed the issue regarding Iranian converts returning from Europe. According to two sources, converted returnees who do not carry out activities related to Christianity upon return will not be of interest to the authorities. Middle East Concern made the distinction whether the converted person was known before leaving Iran or not; returning will cause problems if the convert has been known by the authorities before leaving. If the opposite is the case, going back to Iran would not be problematic. Converts who announce their conversion in public may face serious problems. If the returned convert has been very outspoken about his/her conversion on social media, including Facebook, the authorities might become aware of it and arrest and interrogate the convert upon return. A Western embassy (3) said that the subsequent process would depend on what the returnees inform the authorities about. The embassy did not consider that the converts would receive harsh punishment if they are not high-profiled and are not involved in propagating Christianity or activities perceived as a threat to national security. Declaring conversion on Facebook in itself does not lead to persecution but likely to monitoring. One source explained that a photo indicating a conversion posted on the internet would be evaluated by the authorities along with the profile and activities of the converted person. If the person did not have any previous affiliation with Christianity before leaving the country, he/she will not be persecuted. If a converted person uses the religion politically to for instance compare disadvantages of Islam with advantages of Christianity or another religion on social media, it could be a problem for him, a source mentioned. Most Iranians are not very religious, but they might see conversion as a way to come closer to Western values, and as a protest against the system, another source mentioned. However, it was underlined that it would apply to a person who has made his/her own analysis of the two religions and not someone who has used “copy paste” phrases.” Det fremgår yderligere af British Home Offices rapport af 27. februar 2017: Country Policy and Information Note - Iran: Christians and Christian converts blandt andet, at: “Those who have converted from Islam and whose conversion is likely to come to the attention of the authorities in Iran (including through evangelical or proselytising activities or the person having previously come to the adverse attention of the authorities for other reasons) are at real

risk of persecution on return. “ 2.2.9 Some sources suggest that a person who has converted to Christianity abroad and returned to Iran would only be at risk if the authorities previously had an interest in their activities in Iran or if the convert would engage in evangelical or proselytising activities (see Treatment of those returning to Iran who have converted abroad).” Det fremgår ligeledes af Landinfo’s rapport af 29. november 2017: Temanotat Iran. Kristne konvertitter og hjemmekirker (2) - arrestasjoner og straffeforfølgelse blandt andet, at: ”Iranske myndigheter har det siste tiåret trappet opp overvåkingen og undertrykkelsen av aktiviteter blant protestantiske kristne som har konvertert fra islam. Mens de tradisjonelle, etnisk baserte kirkene som finnes blant armenere og assyrere, får drive sin trosutøvelse innenfor rammen av Den islamske republikken Iran, har misjonering blant muslimer og organisert virksomhet blant konvertitter blitt slått ned på med stengning av kirker, arrestasjoner og straffeforfølgelse. Sommeren 2017 ble det utstedt en rekke uvanlig lange fengselsstraffer for misjonering og annen aktivitet knyttet til hjemmekirker. Tilgjengelig informasjon tyder på at straffedømte konvertitter i stor grad dømmes for en aktivitet, og ikke for konverteringen i seg selv. Informasjonen synes videre å indikere at det som oftest er ledere og personer med en fremtredende rolle, eller som anklages av myndighetene for å ha en slik rolle, som idømmes de strengeste straffene. Andre faktorer som synes å virke skjerpene på domstolenes reaksjoner er ulike former for utadrettet virksomhet, som kontakt med menigheter i utlandet, internettaktivitet, pengeoverføringer, å opptre som husvert for en hjemmekirke, eller gjentatt aktivitet etter å ha vært arrestert én gang.” [Sommeren] 2015 fandt Flygtningenævnet, at ansøgeren trods sine kristne aktiviteter i Danmark, herunder også på en ikke-offentlig Facebook-profil og hans tatoveringer med kristne motiver, ikke hadde sandsynliggjort, at han var kommet i de iranske myndigheters søgelys. Siden har ansøgeren været omtalt med navn og bilde i flere avisartikler og har efter det oplyste også deltaget i en radioudsendelse. Artiklerne og radioudsendelsens fokus har ikke været ansøgerens angivelige konvertering, men har handlet om blandt andet de generelle forhold for afviste asylansøgere, hans indsats som boksetræner og regelsættet omkring afviste asylansøgers ret til at have en mobiltelefon, hvorfor ansøgeren heller ikke af denne grund kan anses for at have påkaldt sig de iranske myndigheters interesse. Ansøgeren har endvidere [i foråret] 2018 til repræsentanterne på den iranske ambassade i Danmark uopfordret oplyst, at han er konverteret og ønsker at blive præst i Danmark. De iranske myndigheder er hermed blevet bekendt med, at ansøgeren har anvendt konvertering som asylmotiv i Danmark, men de iranske myndigheder er således også samtidig blevet bekendt med, at Danmark ikke anser konverteringen som reel. Flygtningenævnet finder derfor og efter baggrundsoplysningerne ikke, at ansøgeren ved at afgive denne oplysning til de iranske myndigheder har påkaldt sig de iranske myndigheters interesse på en sådan måde, at han ved en tilbagevenden til Iran af den grund risikerer forfølgelse eller overgreb omfattende af udlændingelovens § 7. Det forhold, at ansøgeren er udrejst illegalt og har fået flere tatoveringer, kan heller ikke føre til anden vurdering. Flygtningenævnet stadfæster på ny derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.